

Tuněchody

Nedvědi

1. Než rozejdem se přátelé, než skončí tahle noc,
než si posbíráme, co kdo s sebou vzal,
až si pár posledních kroužků dýmu vezme větru moc
a oheň rozloučí se, stejně dávno spal.
 2. Vezmem potrhaný struny, smyjem sklenice a stůl,
ňáký koště, to víš člověk ztratil soud,
to ta písnička, jak smála se a ty sis jen tak plul,
chvíli s lodí John B. rozrážel jsi proud.
- R: Tak ještě tu poslední,
poslední co se ani nezpívá,
taková ta, co se zpátky podívá
a dlouho, dlouho zní.
A aby v ní bylo všechno tak,
jak žili jsme tu těch pár chvil
a aby v ní cit a smutek nechybil,
teď asi se to smí.
3. Než rozejdem se lidi a než si chybět začnem zas,
než se pošlapaná tráva zvedne zpět
a než ztichne tichá ozvěna, co opakoval čas,
než se dveře zamknou a z trubek zmizí led.
 4. A než vystydne pár kamenů, co celou noc jsi hřál,
to je zvláštní, písničky nikdy nedojdou
a než si zamáváme na pozdrav, holčákům pusy když jsi dal
a než se do map kouknem, kudy je to blíž.

R: (3x do ztracena)